

Resolució 5/2024, d'11 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 1029/2023**Administració reclamada:** Departament d'Educació. Generalitat de Catalunya**Informació reclamada:** Còpia de la documentació d'exempció de pràctiques formatives i informe de les mesures adoptades.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: Part de la informació sol·licitada i reclamada és informació pública en la mesura en què existeix en poder de l'administració en el moment en que va ser sol·licitada. Pel que fa a la còpia de la documentació de l'exempció de les pràctiques, és informació pública i per tant pot ser objecte del dret d'accés garantit per l'article 18.1 LTAIPBG, que només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia (article 20 LTAIPBG). Tot i que la documentació sol·licitada conté dades personals, l'article 5.1.a del RGPD estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si "és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament". Per altra banda, l'article 18.2 LTAIPBG estableix l'obligació de les administracions públiques de garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, i s'ha de concloure que el tractament o cessió de les dades personals dels quals l'administració n'és responsable per atendre i satisfer el dret d'accés a la informació pública queda legitimat si, d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha d'estimar l'accés. Tenint en compte que cap de les dades a protegir són dades sensibles especialment protegides i que la persona reclamant ha justificat un interès legítim es considera que s'ha d'estimar parcialment el dret d'accés a la informació pública.

Pel que fa a l'informe de les mesures adoptades a partir de les valoracions i documentació aportada, s'ha d'inadmetre atenent el que estableix l'article 29.2 LTAIPBG i l'article 53 del Decret 8/2021 ja que la petició té per objecte la pretensió de disposar d'informació d'unes actuacions per part de l'administració, que si bé és legítima, resta al marge del dret d'accés a la informació pública.

I en darrer terme, pel que fa al principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva (article 21.1.d)) cal fer palès que aquest principi no impedeix, ni molt menys, divulgar la informació pública i, en el cas concret que ens ocupa queda sobradament justificat quan el que es pretén és acreditar a través d'aquesta informació pública la presumpta suplantació de la signatura de la persona reclamant.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departaments. Educació. Ensenyaments. Cicles formatius. Pràctiques formatives. Exempció. Representants. Interessats. Límits. Protecció de dades. Signatures. Igualtat entre les parts. Reclamació contra resolució. Estimació parcial. Inadmissió parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 24 d'octubre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 1029/2023 presentada per una persona en qualitat de representant, degudament acreditada mitjançant Representa, contra el Departament d'Educació en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta que ha rebut resposta de l'Administració però que no se li ha lliurat la informació sol·licitada. Justifica que necessita la informació per adjuntar-la i ampliar la querella criminal interposada al jutjat de guàrdia de Barcelona per un suposat delictes continuat de falsejament, mitjançant suplantació de signatura.

2. El 10 d'octubre de 2023 la persona interessada va presentar mitjançant instància genèrica una sol·licitud d'accés a la informació pública demanant: "hem lliuri copia de la documentació d'exempció de les pràctiques a favor de XXXX, suposadament signada per mi, per adjuntar-la i ampliar la querella criminal actualment interposada al jutjat de guàrdia de Barcelona, contra XXXX pel suposat delictes continuat de falsejament, mitjançant suplantació de la meva signatura. - En cas que estimin les valoracions i documentació que he aportat, en referència a una suposada suplantació de la meva persona. Se'm lliuri informe de les mesures adoptades contra XXX, Aquest informe s'adjuntarà com a mitja de prova, davant el jutjat contenciós administratiu núm. 3 de Girona, en el recurs 282/2022, que tinc interposat contra XXX".
3. El 23 d'octubre de 2023 el director dels Serveis Territorials d'Educació de l'Alt Pirineu i Aran va emetre resposta en relació a la SAIP en els següents termes: "Us informem que, d'acord amb els documents d'organització i gestió del centre per al curs 2023/2024 aprovats per Resolució de la secretària general del Departament d'Educació de data 8 de juny de 2023, cap persona, sigui o no funcionària, està obligada a proporcionar informes de l'alumnat a petició d'un particular, o, d'un advocat o advocada sinó que només es podran emetre en cas de requeriment judicial. D'altra banda, pel que fa a la protecció de dades personals, d'acord amb l'article 5 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, existeix un deure de confidencialitat de totes les persones que siguin responsables o encarregats del tractament de dades; deure que, segons preveu l'apartat 3r del mateix article, es mantindrà inclús quan hagi finalitzat la relació entre el responsable o encarregat del tractament i l'interessat. A més, segons el que disposen els documents d'organització i gestió del centre per al curs 2023/2024, la

comunicació de dades requereix el consentiment de la persona interessada o del seu representant legal”.

4. Anteriorment, i en relació a una sol·licitud prèvia presentada a través de S@rcat (registre 9015 / 1963795 / 2023) va demanar informació en els següents termes: 1. si es pot considerar com a vàlid el certificat de primer nivell del cicle formatiu de nivell mitja en la modalitat de piragüisme expedit a nom de XXX i 2. en quina data, quina empresa i quin tècnic esportiu, va signar les hores de practiques a xxxx, per validar les seves pràctiques laborals.

Els Serveis Territorials de l'Alt Pirineu i Aran responen:

“1. En l'expedient de XXX consta que va cursar i aprovar tots el mòduls corresponents al cicle inicial de Piragüisme. Així consta en les actes d'avaluació del 7 d'abril de 2017 i, per tant, disposa del certificat del cicle inicial de piragüisme expedit el dia 5 de juny de 2017. Val a dir, que hem detectat una errada administrativa en el certificat. En aquest, consta que va finalitzar els estudis en data 29 de març de 2017 i les actes d'avaluació són del 7 d'abril de 2017. Hi ha decalatge de 7 dies que és rectificarà expedit un nou certificat. Es constata però, que quan es va expedir el certificat, el 5 de juny de 2017, XXX ja disposava de les condicions per acreditar els estudis cursats i degudament superats i, per tant, l'expedició del certificat del cicle inicial de piragüisme és vàlid. 2. La data del certificat d'empresa és del 30 de març de 2017. És un certificat de l'empresa TRANSBRAVA signat per XXX [la persona sol·licitant, ara reclamant]. Aquest document va permetre tramitar l'exempció de les pràctiques segons la normativa pròpia del Departament d'Educació. També es va aporta un document que acreditava que estava donada d'alta del règim d'autònoms”.

5. El 3 de novembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. El 7 de novembre la GAIP sol·licita a l'APDCAT l'informe previst en l'article 42.8 de l'LTAIPBG i notifica a les parts l'ampliació de termini de quinze dies per resoldre d'acord amb el que estableix l'article 42.9 LTAIPBG.
 8. El 23 de novembre de 2023 la GAIP rep l'informe requerit al Departament d'Ensenyament del que es desprèn que:
 - Les SAIP presentades van ser gestionades directament des dels Serveis Territorials sense la intervenció de la Unitat d'Informació del Departament tal i com s'ha pogut constatar en els antecedents 3 i 4.
 - La còpia de de la documentació d'exempció de les pràctiques a favor de XXXX, tot i poder ser considerada com a informació pública d'acord amb l'article 2.b) de l'LTAIPBG conté dades personals d'una tercera persona diferent de la persona inicialment sol·licitant.
 - El Departament considera que el "lliurament d'aquesta documentació podria afectar el seu dret a la intimitat i a la protecció de dades personals i consegüentment aquesta informació no es van lliura a la persona sol·licitant en aplicació de l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), que conté el principi de minimització en la cessió de dades personals que estableix que per a la licitud del tractament o cessió de dades personals, es requereix que siguin adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten".
 - Que "en la primera resposta que es va lliurar a la persona reclamant, des de la Inspecció d'Educació dels Serveis Territorials a l'Alt Pirineu i Aran, ja es va informar dels aspectes sol·licitats i dels quals en tenia coneixement".
 - Finalment, i tenint en compte que s'havia interposat recurs contenciós administratiu al jutjat número 3, de Girona i una querrela criminal al jutjat de guàrdia de Barcelona contra XXX, "es va considerar procedent lliurar la documentació per requeriment judicial".
- S'adjunta còpia de l'expedient origen de la Reclamació i s'informa de les terceres persones afectades.
9. El 28 de novembre de 2023 es tramet l'informe del Departament d'Educació a la persona reclamant per al seu coneixement.

10. El 14 de desembre es trasllada l'informe del Departament a l'APDCAT.
11. El 22 de desembre de 2023 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou: "En aquest cas, la normativa de protecció de dades no impediria l'accés de la persona reclamant a la documentació sol·licitada per poder iniciar o continuar les accions judicials que consideri oportunes".
12. El 3 de gener de 2024 la GAIP tramet l'informe de l'APDCAT a la part reclamant i el 5 de gener al Departament d'Educació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret parcial a la informació sol·licitada

En primer lloc, i pel que fa a la còpia de la documentació de l'exempció de les pràctiques, és informació pública tal i com reconeix el mateix Departament. Aquesta documentació s'emmarca en la gestió de les pràctiques formatives en un cicle formatiu, i per tant pot ser objecte del dret d'accés garantit per l'article 18.1 LTAIPBG, que només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia (article 20 LTAIPBG).

Com ja s'ha fet palès en els antecedents, un dels arguments esgrimits primer pels Serveis Territorials i després pel Departament és l'existència de dades personals en la documentació reclamada i que com a responsable del tractament de dades, ha de complir amb el deure de confidencialitat.

Pel que fa a aquesta qüestió, -protecció de les dades-, cal dir que l'article 4.2) de l'RGPD considera tractament com a "qualsevol operació o conjunt d'operacions realitzades sobre dades

personals o conjunts de dades personals, ja sigui per procediments automatitzats o no, com la recollida, el registre, l'organització, l'estructuració, la conservació, l'adaptació o la modificació, l'extracció, la consulta, la utilització, la comunicació per transmissió, difusió o qualsevol altra forma d'habilitació d'accés, acarament o interconnexió, limitació, supressió o destrucció”.

Aquest Reglament disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit (article 5.1.a)) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si “és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament”.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, l'LOPDGDD), “el tractament de dades només es pot considerar fonamentat en el compliment d'una obligació legal exigible al responsable, en els termes que preveu l'article 6.1.c) del Reglament (UE) 2016/679, quan així ho prevegi una norma de dret de la Unió Europea o una norma amb rang de llei (...)”.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que “les dades personals de documents oficials que estan en possessió d'una autoritat pública, d'un organisme públic o d'una entitat privada per a la realització d'una missió en interès públic poden ser comunicades per aquesta autoritat, organisme o entitats de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres que els hi sigui d'aplicació, a fi de conciliar l'accés del públic a documents oficials amb el dret a la protecció de les dades personals en virtut d'aquest Reglament”.

Tenint en compte que l'article 18.2 LTAIPBG estableix l'obligació de les administracions públiques de garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha de concloure que el tractament o cessió de les dades personals dels quals l'administració n'és responsable per atendre i satisfer el dret d'accés a la informació pública queda legitimat si, d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha d'estimar l'accés. Comptant amb aquesta base jurídica legitimant (LTAIPBG), no resulta necessari el consentiment de les persones afectades, excepte si es tracta de dades sensibles especialment protegides (vida sexual, origen racial, salut, ideologia, creences, afiliació sindical o la comissió d'infraccions penals o administratives). En aquest cas i per expressa disposició de la legislació de transparència, s'haurà d'aportar el consentiment exprés de l'afectat (article 23 LTAIPBG).

Pel cas concret objecte d'aquesta Resolució, és evident que el document al qual es pretén accedir no conté dades especialment protegides i per tant, no serà necessari aquest consentiment en el cas que es conclouï que s'ha d'estimar el dret d'accés. Així doncs, l'accés

s'ha de resoldre tenint en compte l'article 24.2 LTAIPBG, és a dir, “amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents: a) El temps transcorregut; b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin; c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat; d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones (...)”.

Altrament, i pel que fa a la motivació, malgrat que l'article 18.2 estableix que “l'exercici del dret d'accés a la informació pública no és condicionat a la concurrència d'un interès personal i no resta subjecte a motivació de cap norma”, el fet de conèixer la finalitat concreta per la qual es vol accedir a la informació pot ser un element rellevant als efectes de fer una ponderació acurada entre els diferents drets i interessos en joc. I en aquest sentit, la persona reclamant justifica de forma clara el seu interès al manifestar que necessita aquesta informació per adjuntar-la i ampliar la querella criminal interposada al jutjat de guàrdia de Barcelona per un suposat delictes continuat de falsejament, mitjançant suplantació de signatura (antecedent 1).

Cal també tenir en compte que el dret d'accés a la informació pública pot respondre, legítimament, a interessos particulars i que l'article 20 de l'LTAIPBG (referit als principis generals als límits i accés parcial a la informació pública) estableix en l'apartat 2 “que les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies del cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici del dret d'accés”.

L'APDCAT en el seu informe refereix la disposició addicional desena de l'LOPDGDD que ha reconegut la possibilitat que les administracions públiques comuniquin dades personals a terceres persones amb un interès legítim, sempre que aquest interès hagi de prevaler sobre els drets i interessos de les afectades, d'acord amb l'article 6.1.f) de l'RGPD. Com ja s'ha indicat, en aquest cas no es tracta d'un interès difús sinó d'un interès concret que persegueix l'exercici de drets subjectius de la persona sol·licitant (suposada suplantació de la signatura de la persona reclamant).

Així, des del punt de vista de la protecció de les dades, l'accés al document no provoca cap perjudici a la persona afecta ja que es tracta de documentació que, en teoria, ambdós són coneixedors: ella com a persona acreditada i el reclamant com a persona acreditadora. Per altra banda, l'accés a la signatura, presumptament falsejada, tampoc suposa un perjudici des del punt de vista de la protecció de les dades ja que es tracta de la seva pròpia signatura (del reclamant) i amb aquesta ha declarat com a cert un determinat fet que sembla que no s'ha produït amb el que això pot afectar els seus drets i interessos.

La persona reclamant considera que és víctima, i com a tal ha de poder disposar de la informació que pugui acreditar un suposat delictes continuat de falsejament de la seva signatura, als efectes d'exercir amb total garanties aquelles accions legals que consideri oportunes per tal de rescabalar els seus drets i interessos afectats. En aquest sentit, no hi ha cap dubte respecte a l'existència d'un interès legítim en l'accés a dita informació.

Per tot això, és procedent estimar el dret d'accés a la informació pública sol·licitada i reclamada pel que fa al document d'exempció de les pràctiques d'un cicle inicial.

3. Sobre la inadmissió parcial de la Reclamació

Pel que fa al segon punt sol·licitat i reclamat, -informe de les mesures adoptades a partir de les valoracions i documentació aportada-, cal dir que el que es pretén és l'elaboració d'un informe de les actuacions realitzades per la mateixa administració a partir de les consideracions i informació aportada per la persona sol·licitant en el moment de presentar la SAIP.

L'article 29.2 LTAIPBG expressament estableix que "són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent". Afegeix en l'apartat 3 que les inadmissions han de ser motivades i comunicades.

L'article 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) estableix que la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés (apartat 2) i, en conseqüència, no són sol·licituds d'accés a informació pública les sol·licituds o peticions que tinguin per objecte la pretensió que les administracions públiques duguin a terme qualsevol altra actuació diferent de la de proporcionar informació pública preexistent (apartat 3).

Així mateix, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, i és clar que, obtenir un informe de les mesures adoptades no és informació pública preexistent sinó la pretensió de disposar d'informació d'unes actuacions per part de l'administració, que si bé és legítima, resta al marge del dret d'accés a la informació pública.

Per tant, i pel que fa a dit informe, és procedent la inadmissió parcial.

4. Sobre el límit de la igualtat de les parts en els processos judicials

En la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació pública el Departament considera que a l'haver-se interposat recurs contenciós administratiu al jutjat número 3 de Girona i una querella

criminal al jutjat de guàrdia de Barcelona és “procedent lliurar la documentació per requeriment judicial”.

L'article 21.1 LTAIPBG estableix el següent: “El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva”.

Ara bé, aquest principi no impedeix, ni molt menys, divulgar la informació pública i, en el cas concret que ens ocupa queda sobradament justificat quan el que es pretén és acreditar a través d'aquesta informació pública la presumpta suplantació de la signatura de la persona reclamant.

Dit això, es considera, d'acord amb la ponderació efectuada, que la persona reclamant exerceixi el dret d'accés a la informació pública per obtenir informació per defensar els seus drets i interessos en seu judicial és habitual (de fet, l'article 22 LTAIPBG fa referència a la presència d'interessos privats en els procediments d'accés a la informació pública) i perfectament legítim. De fet, no disposar d'aquesta informació apel·lant el principi d'igualtat de les parts és només un perjudici per la sol·licitant per defensar els seus drets i interessos que de la persona suposadament infractora.

Cal concloure que el límit invocat de la igualtat de les parts en els processos judicials no concorre en aquest cas i, per tant, no ne pot justificar la denegació de la informació sol·licitada amb el límit descrit.

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència.. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març,

pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu

digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada ha de formar part d'un expedient administratiu perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de gener de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1029/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 1029/2023 d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir al Departament d'Educació que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

4. Requerir a el Departament d'Educació a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1029/2024 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.